

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Město Klatovy**
sídlem náměstí Míru 62, 339 01 Klatovy

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2021, č. j. MZP/2021/520/602, sp. zn. ZN/MZP/2021/520/131

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný dle § 80 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody krajiny“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále též „inspekce“) ze dne 8. 3. 2021, č. j. ČIŽP/43/2021/609 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Výrokem pod bodem I. prvostupňového rozhodnutí inspekce byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 88 odst. 1 písm. e) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že v období od 8. 6. do

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

16. 6. 2020, a to v hnízdním období ptáků) při čištění a zasítování dutin v Černé věži v Klatovech (součást budovy na adrese náměstí Míru 60, 339 01 Klatovy) nedovoleně zasahoval do přirozeného vývoje ptáků tak, že:

- a) úmyslně odchytil 3 mláďata poštolky obecné (*Falco tinnunculus*) na Černé věži v Klatovech s tím, že tato mláďata následně předal do záchranné stanice živočichů ve Spáleném Poříčí, což je v rozporu s § 5a odst. 1 písm. a) zákona, kterým je v zájmu ochrany druhů ptáků, kteří volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství (dále též „ptáci“ nebo „volně žijící ptáci“) zakázán jejich odchyt jakýmkoli způsobem;
 - b) úmyslně odstranil 1 hnízdo poštolky obecné na Černé věži v Klatovech, což je v rozporu s § 5a odst. 1 písm. b) zákona, kterým je zakázáno úmyslné odstraňování hnízd;
 - c) úmyslně vyrušoval poštolky obecné během odchovu mláďat, konkrétně přemístil 1 obsazené hnízdo s 5 mláďaty poštolky obecné na jiné, výše položené místo na Černé věži v Klatovech, což je v rozporu s § 5a odst. 1 písm. d) zákona, kterým je zakázáno úmyslné vyrušování ptáků zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích.
3. Žalobci byla dle § 88 odst. 3 písm. a) zákona za spáchání uvedeného přestupku uložena pokuta 25 000 Kč.
4. Výrokem pod bodem II. prvostupňového rozhodnutí inspekce uložila žalobci povinnost úhrady nákladů řízení částkou ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, neboť řízení ve věci bylo vyvoláno porušením právní povinnosti žalobce ve smyslu výroku I. prvostupňového rozhodnutí.
5. Proti rozhodnutí o uložení pokuty podal žalobce odvolání.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

6. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce.
7. Žalobce v odvolání namítal, že svou činností neohrozil zdárný vývoj mláďat poštolky obecné, a namítal, že i když došlo k vynucenému zásahu do přirozeného vývoje těchto ptáků, bylo tak učiněno ve veřejném zájmu, tj. v zájmu zachování unikátní kulturní památky, tedy v zájmu, kterým žalobce odůvodňoval svůj postup vůči hnízdícím ptákům. Zásah byl navíc podle žalobce proveden tak, aby zájem ochrany přírody byl v maximálním možném rozsahu zachován a nedošlo k usmrcení ani k úhynu žádného z dotčených jedinců.
8. Žalobce namítal, že zásah do vývoje ptáků – poštolky obecné byl proveden s maximální ohleduplností tak, aby nedošlo k úhynu žádného z dotčených živočichů, a byl naplánován na konec června, kdy odvolatel předpokládal, že hnízdění a následné vyvedení mláďat již bude dokončeno. Žalobce uvedl, že každoročně provádí správné načasování zásahu na Černé věži, avšak v této věci hnízdní pár provedl snůšku opožděně a vývojové stádium mláďat je jiné, než žalobce předpokládal. Z toho důvodu po konzultaci s pracovníkem ochrany přírody KÚ Plzeňského kraje přenesl hnízdo o několik metrů výše, mimo

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

zájmovou oblast tak, aby bylo zajištěno, že všechna mláďata budou v pořádku vyvedena. Existenci druhého hnízda, ačkoli zájmovou lokalitu předem prohlédl ornitolog, žalobce zjistil až v rámci realizace vlastního zásahu, těsně před zasíťováním. Vývojové stádium mláďat bylo vyhodnoceno jako nevhodné k přenesení hnízda a jako nejlepší řešení bylo vyhodnoceno přenesení mláďat do záchytné stanice. Zásahem nebyly způsobeny žádné škody na životech ptáků a nebyl porušen žádný ze zákazů uvedených v § 5a odst. 1 zákona.

9. Žalovaný uvedenou argumentaci vypořádal tak, že tato popisuje snahu o minimalizaci dopadů nedovoleného jednání žalobce na jedince druhu poštolka obecná, avšak tyto skutečnosti nemají vliv zjištění naplnění skutkové podstaty přestupku. Fakta uvedená žalobcem inspekce významně zohlednila v rámci klasifikace závažnosti předmětného přestupku, a to v míře menší závažnosti a výše pokuty. Dle žalovaného předložená argumentace žalobce jako námitka legality jeho jednání neobstojí.
10. Žalobce v odvolání namítal, že zasíťování Černé věže bylo realizováno z důvodu ochrany památkově chráněného objektu před poškozením, kterou odvolateli ukládá zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ale bylo plánováno s maximálním respektem k tomu, že chráněný objekt je současně hnízdním areálem zvláště chráněných živočichů. Žalobce namítal, že v tomto případě převážil veřejný zájem na ochraně nenahraditelného kulturního dědictví, nad veřejným zájmem na ochraně ochrany přírody, když v tomto případě došlo k minimálnímu ohrožení několika jedinců zvláště chráněných druhů živočichů, kterým v konečném důsledku žádná újma nevznikla.
11. K uvedenému žalovaný poukázal na to, že ust. § 5a zákona obsahuje úpravu ochrany volně žijících ptáků v podobě výčtu zakázaných jednání, která by mohla mít vliv na volně žijící ptáky. Uvedené zákazy jsou relativního charakteru, a proto pouze příslušný orgán ochrany přírody z nich může v konkrétním jednotlivém případě povolit odchýlný postup od postupu stanoveného § 5a odst. 1 zákona. Žalobci nepřísluší, aby svým osobním názorem nahrazoval výsledek řádného správního procesu v otázce legálního stanovení odchýlného postupu, i když v posuzované situaci neexistuje jiné uspokojivé řešení. I na Město Klatovy jako veřejnoprávní i korporaci se vztahuje regulace v oblasti ochrany přírody stejně, jako na jakoukoli jinou právnickou osobu. Uvedené konstatování žalobce proto z povahy věci nemá schopnost jakkoli legalizovat protiprávní jednání žalobce a nesnižuje škodlivost jednání.
12. Žalobce namítal, že nebylo v jeho časových ani ekonomicky přijatelných možnostech odsunout smluvený termín realizace zásahu na Černé věži do doby vydání odchýlného postupu podle ust. § 5b odst. 2 zákona. Rovněž postup doporučený inspekcí v odůvodnění napadeného rozhodnutí, spočívající v následném zasíťování dvou otvorů lezeckou technikou až po vyvedení mláďat poštolky obecné, by pro žalobce znamenal vynaložení dalších minimálně 20 000 Kč z rozpočtu města Klatovy, dále náklady na nové objednání speciální vysokozdvizné plošiny, když na zasíťování Černé věže byla vynaložena částka 115 000 Kč z veřejného rozpočtu města.
13. Žalovaný uvedl, že ani námitka žalobce, že zástupci měst jsou povinni i se při správě obecních financí řídit zásadou řádného hospodáře, nijak nelegalizuje nezákonný postup žalobce při realizaci jeho zásahu v prostoru Černé věže v Klatovech. V duchu této povinnosti měl žalobce dbát, aby při realizaci plánovaného zásahu postupoval v mezích

platných právních norem a své jednání časově koordinoval i s ohledem na fakt, že je mu známo, že prostor Černé věže je místem výskytu volně žijících ptáků, tedy aby si včas zajistil u příslušného orgánu ochrany přírody povolení odchylného postupu ze zákazů stanovených v § 5a zákona.

14. Žalobce v odvolání brojil proti výši pokuty s tím, že správní orgán postupoval v rozporu se zásadou dle § 2 odst. 4 správního řádu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobce uvedl, že inspekce vzala v úvahu způsob rozdělení výnosu výše pokuty, a proto posuzovala subjekt město Klatovy násobně jinak, než by posuzovala jiný subjekt, který není příjemcem části výnosu z pokuty,
15. Žalovaný uvedené námitce oponoval tím, že obec, na jejímž území k porušení zákona došlo, je ve smyslu ust. § 88a zákona příjemcem 50% z uložené pokuty, proto se inspekce snažila zajistit, aby výše pokuty byla znatelná v majetkové sféře žalobce a plnila tedy svoji preventivní, výchovnou i represivní funkci. Pokud tedy inspekce v rámci úvahy o výši pokuty přihlédla k faktu, že odvolatel je příjemcem části z jejího výtěžku, postupovala v zásadě správně, neboť v rámci těchto úvah sledovala kýžené účinky ukládané pokuty. Výsledná výše pokuty je s ohledem na postavení odvolatele (obce na jejímž území k trestanému porušení zákona došlo) stanovena objektivně a věcně správně. Postup inspekce v rámci úvahy o konečné výši pokuty považuje žalovaný za srozumitelný, spravedlivý, správný a s přihlédnutím k osobě žalobce i za velmi vstřícný k faktu, že město Klatovy disponuje v rámci městského úřadu odborně erudovanými zaměstnanci vykonávajícími státní správu v přenesené působnosti, a to na rozdíl od jiných právnických a fyzických osob, kterým svědčí rovnocenná povinnost řídit se příslušnými pravidly.
16. Žalovaný poukázal na to, že inspekce zohlednila postup žalobce, když vyhodnotila jeho přestupek jako méně závažný. Nicméně žalobce měl dbát na to, aby při realizaci zásahu v prostoru Černé věže své jednání koordinoval tak, aby si včas zajistil u příslušného orgánu ochrany přírody povolení k odchylnému postupu dle § 5a zákona. Žalobci nepříslušelo, aby nahrazoval řádný zákonný proces.
17. Žalovaný dále pojednal o smyslu ochrany volně žijících ptáků ve všech vývojových stádiích, poukázal na nalezení rovnováhy mezi ochranou životního prostředí a různými dalšími zájmy, mezi které spadá i realizace zásahu žalobce v prostoru Černé věže v Klatovech. Tato rovnováha, v případě že neexistuje jiné uspokojivé řešení, je standardně nalézána právě cestou stanovení odchylného postupu dle § 5b zákona, který upřesňuje jak dotčené druhy, zvolené prostředky a metody, tak i charakter, rizika, časové a místní okolnosti rušivého zásahu. V tomto případě je nepochybné, že „jiné uspokojivé řešení“ spočívalo jediné v realizaci zásahu na Černé věži v Klatovech mimo hnízdní období jedinců poštolky obecné zde hnízdících. Tato žalobcem původně zamýšlená varianta realizace zásahu však v posuzované věci nenastala a žalobce následně upřednostnil dokončení svého záměru před dokončením přirozeného hnízdění zde hnízdících jedinců druhu poštolka obecná a jejich potomstva. Žalobce nahradil přirozené hnízdní stereotypy a nahradil je nepřirozeným přemístěním jednoho hnízda i s mláďaty o úroveň výš, odstraněním druhého hnízda, ukončením přirozeného vývoje 3 mláďat poštolky obecné dokončením jejich vývoje na hnízdě. Žalovaný pojednal o zvýšené stresové zátěži, která má negativní vliv na zdravotní stav rušených jedinců, jejich životaschopnost v konečném důsledku může

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

být i důvodem úhynu konkrétních jedinců. Fakt, že všichni dotčení ptáci přežili bezprostřední přenos, nesnižuje významně riziko snížené životaschopnosti dotčených jedinců. Z pohledu zachování legality realizace zásahu bylo povinností žalobce zajistit, aby realizace tohoto zásahu proběhla postupem souladným s § 5a, resp. s 5b zákona. Jednání žalobce nelze bagatelizovat a označit za legální či za jednání bez škodlivých důsledků, a to tím spíš, že žalobce je sám vykonavatelem státní správy v ochraně přírody v rámci výkonu přenesené působnosti a měl by tedy respektovat a preferovat správný průchod práva v ochraně přírody.

18. Žalovaný tedy odvolacím námitkám žalobce nepřisvědčil a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

19. Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, opírá se o nesprávné právní posouzení a není dostatečně odůvodněno.
20. Žalobce namítl, že jeho jednáním nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, neboť nebyla dosažena zákonem aprobovaná míra společenské nebezpečnosti. Zásah na věži byl žalobcem plánován na dobu po té, co dle předchozích žalobcových zkušeností hnízdící poštolky vyvádějí mláďata. Bohužel až při vlastním zásahu bylo zjištěno, že hnízdní pár tentokrát provedl snůšku opožděně. Hnízdo v zadní části věže proto bylo po dohodě s pracovníkem ochrany přírody Krajského úřadu Plzeňského kraje přeneseno šetrně včetně celého hnízdního obalu o několik metrů výše mimo zájmovou oblast, místo bylo monitorováno a bylo zjištěno, že u žádného z pěti mláďat nedošlo k újmě. Odlišná situace byla u druhého hnízda, které bylo objeveno až těsně před zasítováním a u kterého bylo vývojové stádium mláďat vyhodnoceno jako nevhodné k přenesení, a nejvhodnější se jevílo přenesení do záchranné stanice živočichů, kde jim byla věnována péče a po dokončení vývoje byla mláďata vypuštěna do volné přírody. Dle žalobce každopádně provedeným zásahem nebyly na životech ptáků způsobeny žádné škody a nebyl porušen žádný ze zákazů uvedených v § 5a odst. 1 zákona. Žalobce vyvinul veškeré úsilí a opatrnost, aby k porušení ani ohrožení zákonem chráněných zájmů nedošlo.
21. Žalobce dále upozornil, že Černá věž je památkově chráněna. Žalobce jakožto její vlastník má proto zákonnou povinnost chránit ji před jakýmkoli poškozením. Ptačí výkaly mimo hygienickou a estetickou stránku působí negativně i na zdivo věže a chemickým působením podporují jeho zvětvávání. Žalobce dlouhodobě respektuje přítomnost zvláště chráněných živočichů ve věži, zároveň je ale povinen chránit před nimi i památkově chráněný objekt. V uvedeném případě tak dle žalobce převážil zájem na ochraně nenahraditelného kulturního dědictví nad zcela minimálním ohrožením ochrany přírody.
22. Žalobce navíc uvedl, že na provedení zasítování již vynaložil vysokou částku ze svého rozpočtu. Další navyšování této částky provedením zasítování otvorů až po vyvedení mláďat poštolky obecné, nebo dokonce odsunutí termínu by znamenalo vynaložení dalších nákladů. Navíc nebylo možné zaručit, že by prodloužením času nedošlo ke vzniku dalších škod na věži. Proto nebylo v možnostech žalobce odsunutí prací do doby vydání odchýlného postupu dle § 5b odst. 2 zákona.

23. Žalobce rovněž označil za nepřipadné odůvodnění výše pokuty odkazem na fakt, že ½ stanovené pokuty připadá zpět žalobci. Správní orgán nezákonně posuzoval žalobce jinak, než by posuzoval jiný subjekt.
24. Žalobce tedy navrhl, aby soud zrušil jak prvostupňové, tak napadené rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

25. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobní důvody jsou reprodukcí odvolacích důvodů, které žalovaný řádně vypořádal již v napadeném rozhodnutí. Žalovaný proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a svou argumentaci zopakoval.
26. Žalovaný dále uvedl, že v oblasti péče o volně žijící ptáky je ustálenou praxí, že v případě selhání přirozených hnízdních procesů lze mláďata některých druhů ptáků odchovat i v umělých podmínkách záchranných stanic. Jedná se však o případy, kdy je v záchranných stanicích pečováno o živočichy, kteří by bez péče člověka ve svých přirozených podmínkách nepřežili. V daném případě byla v záchranné stanici umístěna mláďata, která péči nepotřebovala, a ocitla se tam jen proto, že žalobce nerespektoval § 5a zákona.
27. Co se týče míry škodlivosti jednání žalobce, kterou žalobce dle žalovaného bagatelizuje, žalovaný odkázal na judikaturu, dle níž všude tam, kde jsou naplněny formální znaky, je zpravidla rovněž naplněna škodlivost. Materiální stránka přestupku, tedy společenská škodlivost jednání žalobce, je dána už tím, že jeho jednání je kvalifikováno jako přestupek. Jednání žalobce mimo formálních znaků obsahuje i znak materiální, který byl v dané věci inspekci samostatně hodnocen posouzením konkrétních skutkových otázek v kontextu příslušné skutkové podstaty, a proto inspekce předmětné jednání žalobce oprávněně a důvodně kvalifikovala jako přestupek.
28. Žalovaný tedy navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních námitek.
30. Žaloba není důvodná.
31. Podle § 5a odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny v zájmu ochrany druhů ptáků, kteří volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství (dále jen "ptáci"), je zakázáno jejich a) úmyslné usmrcování nebo odchyt jakýmkoliv způsobem. b) úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd, d) úmyslné vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích.
32. Podle § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny orgán ochrany přírody může, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, rozhodnutím stanovit postup odchylný od postupu uvedeného v § 5a odst. 1 a 2, je-li to potřebné v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, v zájmu bezpečnosti leteckého provozu, při prevenci závažných škod na

úrodě, domácích zvířatech, lesích, rybářství a vodním hospodářství nebo za účelem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Odchylný postup může být stanoven také pro účely výzkumu a výuky, opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení druhu v jeho původní oblasti rozšíření nebo pro chov v lidské péči pro tyto účely.

33. Podle § 5b odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny orgán ochrany přírody může stanovit odchylný postup podle odstavce 1 pro odchyt, držení nebo jiné využívání ptáků v malém množství za předpokladu, že rozhodnutí o odchylném postupu se vydá jen na základě vyhodnocení stavu místní populace a za stanovení přísně kontrolovaných podmínek.
34. V souzené věci bylo správními orgány obou stupňů rozhodováno o protiprávním jednání žalobce, spočívajícím v dílčích jednáních žalobce, kterými bylo nedovoleným způsobem zasahováno do přirozeného vývoje ptáků v rozporu s ust. § 5a odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o ochraně přírody a krajiny, které stanoví ochranu druhů ptáků (v tomto případě mláďat chráněné poštolky obecné) tak, že zapovídají jejich odchytávání, narušování jejich hnízd a vyrušování jejich hnízdění zejména během rozmnožování a odchovu mláďat a v případě nezbytného zásahu do tohoto vývoje stanoví možný odchylný postup pro nakládání s těmito ptáky, jehož zvážení a stanovení spadá do pravomoci orgánu ochrany přírody, v tomto případě Městského úřadu Klatovy.
35. Ze správního spisu vyplývá, že v souzené věci bylo šetřením orgánu ochrany přírody dne 10. 7. 2020 zjištěno, je také nesporné a žalobce to nikterak nezpochybňuje, že vůči hnízdění mláďat poštolky obecné na Černé věži v Klatovech došlo k zásahu do vývoje těchto druhů, aniž by se žalobce při zjištění kolize ochrany zájmů (ochrany druhů hnízdících ptáků a ochrany kulturní památky) obrátil na příslušný orgán ochrany přírody za účelem nezbytného opatření a dalšího postupu ve smyslu zákona. Tím je zcela dostatečně prokázáno, že k vytýkanému jednání žalobce došlo a že naplňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 88 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny, podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nedovoleně zasahuje do přirozeného vývoje volně žijících ptáků.
36. Žalobce nevyvrací, že k vytýkanému jednání vůči hnízdícím chráněným ptákům došlo, a napadal jen materiální stránku přestupku, tedy zda byla jeho jednáním dosažena zákonem aprobovaná míra společenské nebezpečnosti, když žalobce postupoval s úmyslem dostat své jiné zákonné povinnosti chránit Černou věž jakožto kulturní památku před poškozením a když se zároveň snažil v rámci svého jednání nevynaložit nepřiměřené finanční prostředky, aby dostál své povinnosti péče řádného hospodáře a současně dle jeho přesvědčení nebyly způsobeny žádné škody na životech volně žijících ptáků.
37. Městský soud přisvědčuje žalovanému v tom, že ve věci byla naplněna míra společenské škodlivosti. Třebaže není sporu o tom, že se žalobce snažil vůči dotčeným jedincům poštolky obecné jednat ohleduplně, jak také inspekce zohlednila v odůvodnění výměry uložené pokuty, žalobce prokazatelně postupoval v rozporu s § 5a zákona, neboť si v rozporu s § 5b zákona před zásahem ve věži obydlené volně žijícími ptáky neobstaral patřičné rozhodnutí. Zákon žalobci neumožňoval „operativně“ na místě rozhodovat o postupu odlišeném od § 5a zákona a odchytit mláďata poštolky obecné, odstranit jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

hnízdů a jiným způsobem jedince druhu poštolka obecná vyrušovat během odchovu mláďat, i když by tak postupoval v „dobrém úmyslu“ zajistit ochranu nemovité kulturní památky a minimalizovat náklady veřejného rozpočtu. Dle § 15 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. je přestupek spáchán úmyslně, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Není ani sporu o tom, a to ostatně žalobce sám uvedl v odvolání, že žalobci bylo známo každoroční hnízdění ptáků ve věži, a proto mohl očekávat nastalou situaci. Pokud došlo k opoždění vývojových stádií mláďat, pak při tomto zjištění, měl ponechat úvahu o dalším postupu příslušnému orgánu ochrany přírody tak, jak předpokládá zákon, a nikoliv si присvojovat úvahy o tom, který veřejný zájem v dané situaci převažuje. Musel vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, už jen proto, že jakožto obec je v přenesené působnosti i vykonavatelem státní správy v oblasti ochrany přírody a měl by tak disponovat jak znalostmi, tak kvalifikovanými zaměstnanci, způsobilými kolizní situaci řešit. Žalobce byl povinen předem situaci podrobit postupu ve smyslu § 5b zákona, a nepostupoval-li tak, dopustil se přestupku.

38. Skutečnost, že inspekce při určení výše pokuty zároveň přihlédla i k § 88a zákona, tj. že výnos pokuty uložené žalobci je zároveň z části i příjmem žalobce, a proto bylo dle inspekce na místě uložit žalobci o to vyšší pokutu, je tato úvaha adekvátní smyslu správního trestání, spočívajícího v jeho preventivním, výchovném, ale i v represivním účinku. Korekce výše pokuty s ohledem na to, že žalobce je příjemcem části výtěžku pokuty, pak výsledná výše pokuty, byť se žalobci ve srovnání s jinými stejně postiženými subjekty jeví nedůvodně rozdílná, je s ohledem na postavení žalobce stanovena v přiměřené a účinné výši.
39. Správní orgány ve svých rozhodnutích dostatečně a odůvodněně vyhodnotily míru závažnosti jednání žalobce jako jednání méně závažné s ohledem na lokalitu a okolnosti, za nichž k odchytu mláďat došlo a i s ohledem na to, že se žalobce snažil zásah do vývoje dotčených druhů ptáků zmírnit a nedošlo k jejich úmrtí. Přesto nemohly odhlédnout od toho, že zásah byl proveden v době hnízdění ptáků a došlo k narušení jejich přirozeného vývoje. Výše pokuty tak polehčující i přitěžující okolnosti přiměřeně vyvažuje. Soud proto shledal výši uložené pokuty přiměřenou a stanovenou v souladu s principy ukládání správních trestů.
40. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

VI. Závěr a náklady řízení

41. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Soud rozhodoval ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 s.ř.s., neboť účastníci řízení k výzvě soudu s účinky dle § 51 s.ř.s. s takovým postupem souhlasili.
42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 22. prosince 2022

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.